ΑΠΟΦΑΣΗ

1 /2026

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΕΔΡΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ

(διαδικασία εκούσιας δικαιοδοσίας)

Αποτελούμενο από τη Δικαστή Ειρήνη Καφούρου, Πρωτοδίκη Ειδικής Επετηρίδας, και τη Γραμματέα Μαρίνα Τσουμάνη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 7-5-2025, για να δικάσει την αίτηση:

Της αιτούσας: [redacted] πρώην κατοίκου [redacted] επί της οδού [redacted] και ήδη κατοίκου [redacted] επί της οδού [redacted] αρ. [redacted] με Α.Φ.Μ. [redacted] η οποία παραστάθηκε στο ακροατήριο διά του Πληρεξουσίου Δικηγόρου Μιχαήλ Κούβαρη και κατέθεσε προτάσεις (βλ. το υπ' αρθμ. [redacted] γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων Δ.Σ.Α.).

Των καθ' ων η αίτηση: 1) της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.», η οποία εδρεύει στην Αθήνα, επί της οδού Αμερικής αρ. 4, όπως νομίμως εκπροσωπείται, με Α.Φ.Μ. 996763330, ως καθολικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.», με Α.Φ.Μ. 094014298, ως ειδικής διαδόχου της Κυπριακής Δημόσιας Εταιρείας Περιορισμένης Ευθύνης με την επωνυμία «CYPRUS POPULAR BANK PUBLIC CO LTD», όπως μετονομάσθηκε η τράπεζα με την επωνυμία «MARFIN POPULAR BANK PUBLIC CO LTD», καθολικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «MARFIN ΕΓΝΑΤΙΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΡΕΙΑ», η οποία δεν παραστάθηκε στο Δικαστήριο, 2) της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «INTRUM HELLAS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ», που εδρεύει στην Αθήνα, Λ. Μεσογείων αρ. 109-111, όπως εκπροσωπείται νόμιμα, υπό την ιδιότητά της ως μη δικαιούχου διαδίκου - διαχειρίστριας των απαιτήσεων των οποίων τυγχάνει δικαιούχος η αλλοδαπή εταιρεία με την επωνυμία «Phoenix NPL Finance Designated Activity Company», με έδρα στο Δουβλίνο Ιρλανδίας, ειδικής διαδόχου της 1ης καθ' ης, η οποία δεν παραστάθηκε στο Δικαστήριο, 3) της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «Τράπεζα Eurobank Ανώνυμη Εταιρεία», που εδρεύει στην Αθήνα, επί της οδού

Όθωνος αρ. 8, με Α.Φ.Μ. 996866969, όπως εκπροσωπείται νόμιμα, ως καθολικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «Τράπεζα Eurobank Ergasias Α.Ε.», με Α.Φ.Μ. 094014250, η οποία δεν παραστάθηκε στο Δικαστήριο, 4) της Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την επωνυμία «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, επί της οδού Αιόλου αρ. 86, όπως εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε στο Δικαστήριο.

Η αιτούσα κατέθεσε στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου την από [redacted] αίτησή της, η οποία έλαβε ειδικό αριθμό κατάθεσης [redacted] και προσδιορίστηκε να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας. Κατά τη δικάσιμο αυτή, η υπόθεση εκφωνήθηκε με τη σειρά της από το οικείο πινάκιο και συζητήθηκε.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, ο Πληρεξούσιος Δικηγόρος της αιτούσας ανέπτυξε προφορικά τους ισχυρισμούς της και ζήτησε να γίνουν δεκτοί.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

Από τις υπ' αριθμ. 3583Γ΄, 3584Γ΄, 3586Γ΄, 3590Γ΄/19-11-2024 εκθέσεις επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή του Εφετείου Αθηνών, με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών Αθανασίου Μπουσδούνη, προκύπτει ότι ακριβές αντίγραφο της υπό κρίση αίτησης με την έκθεση κατάθεσης αυτής και πράξη ορισμού συζήτησης για δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας επιδόθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα στους καθ' ων η αίτηση. Κατά τη δικάσιμο αυτή, όταν η υπόθεση εκφωνήθηκε κατά τη σειρά της από το οικείο πινάκιο, οι καθ' ων η αίτηση πιστωτές δεν εμφανίσθηκαν στο Δικαστήριο, επομένως πρέπει να δικαστούν ερήμην (άρθρα 741 και 271 παρ. 1 και 2 ΚΠολΔ). Το Δικαστήριο, ωστόσο, πρέπει να προχωρήσει στη συζήτηση της υπόθεσης, σαν να είχαν εμφανισθεί όλοι οι διάδικοι, κατ` εφαρμογή του άρθρου 754 ΚΠολΔ, όπως αυτό αντικαταστάθηκε από το άρθρο 1 άρθρο έκτο του ν. 4335/2015 και εφαρμόζεται στην υπό κρίση υπόθεση, το οποίο για την ταυτότητα του νομικού λόγου εφαρμόζεται και στην περίπτωση που δεν εμφανιστεί ή δεν λάβει κανονικά μέρος στη συζήτηση ο καθ' ου η αίτηση ή τρίτος που κλητεύθηκε (βλ. σελ. 20 της αιτιολογικής έκθεσης του ν. 4335/2015 και, σχετικά, ΜΠρΛαμ 123/2017 ΤΝΠ Nomos).

Κατά το άρθρο 11 παρ.1 του ν. 3869/2010 όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του με το άρθρο 64 παρ.1 του ν. 4549/2018, ορίζεται ότι «1. Η κανονική εκτέλεση από τον οφειλέτη των υποχρεώσεων που επιβάλλονται με την απόφαση που εκδίδεται σε εφαρμογή των παραγράφων 2, 4 και 5 του άρθρου 8 επιφέρει, με την επιφύλαξη των όσων

ορίζονται στην παράγραφο 6 του άρθρου 4 και στην παράγραφο 2 του άρθρου 9, την αυτοδίκαιη απαλλαγή του από κάθε τυχόν υφιστάμενο υπόλοιπο οφειλής έναντι όλων των πιστωτών, ακόμη και έναντι εκείνων που δεν ανήγγειλαν τις απαιτήσεις τους. Ο οφειλέτης μπορεί να ζητήσει από το Ειρηνοδικείο, με αίτηση που κοινοποιείται στους πιστωτές και εκδικάζεται με τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, την πιστοποίηση της απαλλαγής του από το υπόλοιπο των οφειλών.». Η απαλλαγή του οφειλέτη επέρχεται αυτοδίκαια, δηλαδή χωρίς να απαιτείται κάποια ενέργεια από τον οφειλέτη ή από το δικαστήριο και παρέχεται στον υπερχρεωμένο οφειλέτη που εκτέλεσε τις υποχρεώσεις που του επιβλήθηκαν με την ρυθμιστική του ν. 3869/2010 δικαστική απόφαση, να ζητήσει μόνον την πιστοποίηση από το δικαστήριο, οπότε στο πλαίσιο αυτό το δικαστήριο απλώς διαπιστώνει την ήδη επελθούσα απαλλαγή του. Ο τελικός στόχος, στον οποίο αποβλέπει ο οφειλέτης υποβάλλοντας στο δικαστήριο την κατά την παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 3869/2010 αίτηση, είναι η ρύθμιση των χρεών του και η απαλλαγή από αυτά. Στην περίπτωση που το δικαστήριο κάνει δεκτή την αίτηση του οφειλέτη και προβεί σε ρύθμιση των χρεών του, ο οφειλέτης δεν απαλλάσσεται των χρεών του από την αρχή. Για να επέλθει απαλλαγή του από τα υπόλοιπα των χρεών του προϋποτίθεται κανονική εκτέλεση από αυτόν των υποχρεώσεων που του επιβάλλονται με την απόφαση, κατ' εφαρμογή των παρ. 2, 4 και 5 του άρθρου 8 του νόμου. Πριν την κανονική εκτέλεση δεν μπορεί να επέλθει απαλλαγή, η οποία πιστοποιείται με απόφαση του δικαστηρίου, που προκαλείται μετά από αίτηση του οφειλέτη. Η κατά το άρθρο 11 παρ. 1 του ν. 3869/2010 απαλλαγή του οφειλέτη επέρχεται χωρίς να αναμένεται και η πάροδος της περιόδου των δόσεων που όρισε το δικαστήριο κατά το άρθρο 9 παρ. 2 του ν. 3869/2010. Επομένως, η απαλλαγή του οφειλέτη θα επέλθει ανεξαρτήτως από την τήρηση της ρύθμισης του άρθρου 9 παρ. 2 του νόμου, η οποία ενδέχεται να μην είναι ομαλή. Στην περίπτωση αυτή, ο οφειλέτης επιτυγχάνει μεν απαλλαγή κατά το άρθρο 11 παρ. 1 του νόμου, έχει, όμως, να αντιμετωπίσει την καταγγελία της ρυθμίσεως από τον πιστωτή και την ενεργοποίηση της διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης σε βάρος και της μοναδικής κατοικίας του, αν καθυστερήσει τέσσερις τουλάχιστον μηνιαίες δόσεις (άρθρ. 9 παρ. 3 του νόμου). Περαιτέρω, αντικείμενο της συζήτησης για την πιστοποίηση της απαλλαγής του οφειλέτη από το δικαστήριο είναι η διαπίστωση από το δικαστήριο της κανονικής εκτέλεσης των υποχρεώσεων του οφειλέτη. Ενδιαφερόμενος συνήθως για την πρόκληση τέτοιας διαδικασίας είναι ο οφειλέτης, ο οποίος υποβάλλει στο αρμόδιο δικαστήριο σχετική αίτηση για τη διαπίστωση της κανονικής εκπλήρωσης των υποχρεώσεών του και τη συνεπεία

τούτου επελθούσα απαλλαγή του. Η υποχρέωση κοινοποίησης της αίτησης στους πιστωτές του ορίζεται στο τελευταίο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 11 του ν. 3869/2010, αλλά προκύπτει και από το άρθρο 748 παρ. 1 ΚΠολΔ. Αν το δικαστήριο κρίνει ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις του νόμου, τότε δέχεται την αίτηση, πιστοποιώντας την απαλλαγή του οφειλέτη από τα υπόλοιπα των χρεών του, η οποία απελευθερώνει τον οφειλέτη από τις συγκεκριμένες απαιτήσεις εν είδει άφεσης χρέους. Η απόφαση του δικαστηρίου είναι κατά τη φύση της αναγνωριστική/διαπιστωτική (και όχι διαπλαστική) και οριστική, υποκείμενη σε έφεση από κάθε νομιμοποιούμενο διάδικο (βλ. Αθ. Κρητικό, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, έκδοση τέταρτη, σελ. 475 επ., ΕιρΑθ 2292/2020 αδημ., ΕιρΕρμουπ 24/2018 σε ΤΝΠ Nomos, ΕιρΑθ 2011/2017 αδημ.).

Περαιτέρω, από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 8 παρ. 4 του ν. 3869/2010 και 758 ΚΠολΔ, προκύπτει ότι οι εκδοθείσες κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας οριστικές αποφάσεις για τη ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά, μπορούν με αίτηση διαδίκου μετά τη δημοσίευσή τους να ανακληθούν ή να μεταρρυθμιστούν από το δικαστήριο που τις εξέδωσε, αν προκύψουν νέα πραγματικά περιστατικά, τα οποία είτε έλαβαν χώρα μετά (οψιγενή) είτε δεν ήταν γνωστά στο δικαστήριο κατά την πρώτη δίκη, ή μεταβολές της περιουσιακής κατάστασης και των εισοδημάτων του οφειλέτη, εξαιτίας των οποίων μεταβλήθηκαν μεταγενέστερα οι συνθήκες κάτω από τις οποίες εκδόθηκε η απόφαση. Τούτο διότι στις δίκες της εκούσιας δικαιοδοσίας δεν γίνεται δεσμευτική διάγνωση εννόμων σχέσεων, όπως ισχύει στις διαγνωστικές δίκες της αμφισβητούμενης δικαιοδοσίας, αλλά διατάσσονται τα κατάλληλα ρυθμιστικά μέτρα σε σχέση με τη νομική κατάσταση και λειτουργία φυσικού προσώπου. Συνεπώς, ο σκοπός της ρύθμισης αυτής είναι η προσαρμογή των ρυθμιστικών μέτρων στις εκάστοτε μεταβαλλόμενες πραγματικές καταστάσεις προς πραγμάτωση του σκοπού της, προς επέλευση δηλαδή του ρυθμιστικού αποτελέσματος (βλ. ΑΠ 1398/2019 σε ΤΝΠ Nomos). Περαιτέρω, με την παρ. 6 του άρθρου 62 του ν. 4549/2018, προστέθηκε στο άρθρο 9 του ν. 3869/2010 παράγραφος 6, η οποία ορίζει ότι «Οι παράγραφοι 3 έως 6 του άρθρου 8 εφαρμόζονται και στο σχέδιο διευθέτησης οφειλών του παρόντος άρθρου. Η μεταρρύθμιση της απόφασης γίνεται εντός των ορίων της παραγράφου 2 του άρθρου 9, όπως αυτή εφαρμόστηκε από τη μεταρρυθμιζόμενη απόφαση». Η διάταξη αυτή, σύμφωνα με την παρ. 11 του άρθρου 68 του ν. 4549/2018, εφαρμόζεται και σε υποθέσεις επί των οποίων δημοσιεύθηκε απόφαση πριν την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού. Όπως δε, αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση του ν. 4549/2018,

η νέα παράγραφος 6 προστέθηκε «προκειμένου να δίνεται η δυνατότητα σε όλους τους διαδίκους να ζητήσουν μεταρρύθμιση του σχεδίου διευθέτησης οφειλών του άρθρου 9, εφόσον αυτή καθίσταται αναγκαία από μεταγενέστερα, της μεταρρυθμιζόμενης απόφασης, γεγονότα. Η ανάγκη αυτή υπαγορεύτηκε από το γεγονός ότι σε ορισμένες περιπτώσεις κατέστη δύσκαμπτο το σχέδιο διευθέτησης οφειλών του άρθρου 9, είτε γιατί οφειλέτες αντιμετώπισαν κάποια δυσμενή μεταβολή της οικονομικής τους κατάστασης και βρέθηκαν ενώπιον του κινδύνου απώλειας της προστασίας της κύριας κατοικίας τους, είτε γιατί οι πιστωτές υπέστησαν ζημία παρά τη βελτίωση των εισοδημάτων του οφειλέτη. Ωστόσο, προκειμένου να διατηρηθεί ο μεταρρυθμιστικός χαρακτήρας του αιτήματος, χωρίς να παρέχεται η δυνατότητα καταστρατηγήσεως των μεταβατικών διατάξεων των νόμων που κατά καιρούς τροποποίησαν την παρ. 2 του άρθρου 9 του Ν. 3869/2010, η παράγραφος 6 προέβλεψε ότι το σχέδιο διευθέτησης οφειλών, και μετά τη μεταρρύθμισή του, θα πρέπει να παραμένει εντός των ορίων που θέτει η παρ. 2 του άρθρου 9 του Ν. 3869/2010, όπως αυτό εφαρμόστηκε από τη μεταρρυθμιζόμενη απόφαση.». Από τον συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων, προκύπτει ότι είναι δυνατή η μεταρρύθμιση της απόφασης για τη ρύθμιση του άρθρου 9 παρ. 2 του ν. 3869/2010, επιτρέπεται, δηλαδή, στο πλαίσιο ισχύος του ν. 3869/2010 να μεταρρυθμισθεί το ποσό του ορισθέντος ανταλλάγματος για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του οφειλέτη, καθώς και η χρονική διάρκεια της σχετικής ρύθμισης, όταν αυτό δικαιολογείται από μεταγενέστερα γεγονότα ή μεταβολές της περιουσιακής κατάστασης και των εισοδημάτων του οφειλέτη.

Με την υπό κρίση αίτησή της, κατ' εκτίμηση του περιεχομένου της, η αιτούσα, επικαλούμενη την κανονική εκπλήρωση των υποχρεώσεων που της επιβλήθηκαν στο πλαίσιο του άρθρου 8 του ν. 3869/2010 με την υπ' αριθμ. 270/2018 απόφαση του Ειρηνοδικείου Περιστερίου, ζητεί να αναγνωριστεί τούτο και να πιστοποιηθεί η απαλλαγή της από το υπόλοιπο των οφειλών της προς τους καθ' ων. Περαιτέρω, επικαλούμενη μεταβολή πραγματικών περιστατικών, συνιστάμενη στην απόκτηση δύο τέκνων και τις εξ αυτού του λόγου διαρκώς αυξανόμενες σε βάθος χρόνου βιοτικές ανάγκες, καθώς και τη συνεχή αύξηση των επιτοκίων, ζητεί τη μεταρρύθμιση της ανωτέρω απόφασης ως προς τη ρύθμιση του άρθρου 9 παρ. 2 του ν. 3869/2010, και ειδικότερα τη μεταβολή του οφειλόμενου ποσού της εν λόγω ρύθμισης, όπως αυτό θα έχει διαμορφωθεί μετά τον συνυπολογισμό των καταβολών της αιτούσας από την έναρξη της ρύθμισης του άρθρου 9 παρ. 2 μέχρι την έκδοση της παρούσας απόφασης, και τη μεταρρύθμιση του χρόνου αποπληρωμής του ποσού αυτού σε 60 μήνες από την έκδοση της παρούσας απόφασης.

Με αυτό το περιεχόμενο και αυτά τα αιτήματα, η υπό κρίση αίτηση, στην οποία παραδεκτά, κατά τα άρθρα 218 παρ. 1 και 741 ΚΠολΔ, σωρεύονται αίτηση περί πιστοποίησης της απαλλαγής από το υπόλοιπο των οφειλών της αιτούσας προς τους καθ' ων, λόγω κανονικής εκτέλεσης εκ μέρους της των υποχρεώσεων που της επιβλήθηκαν με την υπ' αριθμ. [redacted] απόφαση του Ειρηνοδικείου Περιστερίου, στο πλαίσιο της ρύθμισης του άρθρου 8 του ν. 3869/2010, και αίτηση περί μεταρρύθμισης της ως άνω απόφασης του παρόντος Δικαστηρίου ως προς τη ρύθμιση διάσωσης της κύριας κατοικίας της αιτούσας κατ' άρθρο 9 παρ. 2 του ν. 3869/2010, παραδεκτά εισάγεται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, το οποίο είναι καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο (άρθρα 3, 11 παρ. 1 του ν. 3869/2010, 758 ΚΠολΔ 14 παρ. 1 του ν. 5108/2024), προκειμένου να συζητηθεί κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρα 758 ΚΠολΔ, 11 παρ. 1 του ν. 3869/2010). Είναι δε ορισμένη και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 8, 9, 11 παρ. 1 του ν. 3869/2010, 758 ΚΠολΔ. Πρέπει, επομένως, η υπό κρίση αίτηση να εξεταστεί ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Από όλα τα έγγραφα που παραδεκτά και νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει η αιτούσα και τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, τα οποία λαμβάνει αυτεπαγγέλτως υπόψη το Δικαστήριο, αποδείχτηκαν τα κάτωθι: Επί της με αριθμό κατάθεσης [redacted] αίτησης της αιτούσας περί δικαστικής ρύθμισης των οφειλών της εκδόθηκε η υπ' αριθμ. [redacted] απόφαση του Ειρηνοδικείου Περιστερίου (εκούσια δικαιοδοσία), η οποία έκανε δεκτή την αίτηση της αιτούσας ρυθμίζοντας τις οφειλές της προς την 1η καθ' ης, διαχειρίστρια της απαίτησης της οποίας κατέστη η 2η καθ' ης, καθώς και προς την 3η και 4η των καθ' ων, με μηδενικές μηνιαίες καταβολές, κατά το άρθρο 8 παρ. 5 του ν. 3869/2010, επί μία πενταετία (όπως τούτο προκύπτει από το διατακτικό της απόφασης σε συνδυασμό με το σκεπτικό της – βλ. σελ. 10 της απόφασης, όπου γίνεται λόγος για πενταετή διάρκεια της ρύθμισης του άρθρου 8), αρχής γενομένης από τη δημοσίευση της απόφασης (δεδομένου ότι δεν ορίζεται κάτι άλλο στην απόφαση), και εξαίρεσε από την εκποίηση την κύρια κατοικία της αιτούσας, κατ' άρθρο 9 παρ. 2 του ν. 3869/2010, επιβάλλοντας στην αιτούσα την υποχρέωση να καταβάλει στην 1η καθ' ης το ποσό των 22.818,24 ευρώ (80% της αντικειμενικής αξίας της κύριας κατοικίας), σε χρονικό διάστημα 240 μηνών, με 240 μηνιαίες καταβολές ποσού 95,08 ευρώ, αρχής γενομένης από την κοινοποίηση της απόφασης στην πιστώτρια, χωρίς ανατοκισμό, με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο που θα ισχύει κατά τον χρόνο αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας

Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Κατά της ανωτέρω απόφασης δεν έχει ασκηθεί κανένα ένδικο μέσο, επομένως έχει καταστεί τελεσίδικη (βλ. το υπ' αριθμ. [redacted]/12-5-2025 πιστοποιητικό της Γραμματείας της Περιφερειακής Έδρας Περιστερίου του Πρωτοδικείου Αθηνών). Δεδομένου ότι από τη δημοσίευση της ανωτέρω απόφασης παρήλθε χρονικό διάστημα μεγαλύτερο της πενταετίας, προκύπτει η κανονική εκτέλεση από την αιτούσα των υποχρεώσεων που της επιβλήθηκαν στο πλαίσιο της ρύθμισης του άρθρου 8 του ν. 3869/2010, δυνάμει της υπ' αριθμ. 270/2018 απόφασης του Ειρηνοδικείου Περιστερίου.

Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι η αιτούσα, η οποία από τις 24-9-2022 είναι έγγαμη με τον [redacted] απέκτησε δύο τέκνα, γεννηθέντα στις [redacted], γεγονός το οποίο ανέτρεψε τον οικογενειακό της προϋπολογισμό, διότι οδήγησε σε δημιουργία επιπρόσθετων οικογενειακών βιοτικών αναγκών, οι οποίες θα είναι μελλοντικά ολοένα αυξανόμενες, δεδομένου ότι τα τέκνα θα έχουν σε βάθος χρόνου μεγαλύτερες ανάγκες ανατροφής και κυρίως εκπαίδευσης. Τούτο, σε συνδυασμό με τη διαρκή αύξηση των επιτοκίων, δικαιολογεί τη μεταρρύθμιση της υπ' αριθμ. [redacted] απόφασης του Ειρηνοδικείου Περιστερίου ως προς τη χρονική διάρκεια της ρύθμισης του άρθρου 9 παρ. 2 του ν. 3869/2010, τη σύντμηση της οποίας ζητεί η αιτούσα, προκειμένου να αποφύγει τις αυξήσεις των επιτοκίων και τη διόγκωση των δαπανών διαβίωσης της οικογένειάς της, η οποία θα συμβεί σε βάθος χρόνου, μέχρι την ολοκλήρωση της εικοσαετούς ρύθμισης που προέβλεψε η υπ' αριθμ. [redacted] απόφαση. Η αποπληρωμή των δόσεων για την εξαίρεση από την εκποίηση της κύριας κατοικίας της αιτούσας εκκίνησε από την κοινοποίηση της αίτησης στους πιστωτές, η οποία έλαβε χώρα τον Φεβρουάριο του 2019, όπως η ίδια επικαλείται στην αίτησή της (βλ. και το υπ' αριθμ. 14 σχετικό της αιτούσας), και θα ολοκληρωνόταν τον Ιανουάριο του 2039. Η αιτούσα ζητεί τη σύντμηση της διάρκειας της ρύθμισης και ειδικότερα την αποπληρωμή του υπόλοιπου ποσού της ρύθμισης, όπως αυτό θα έχει διαμορφωθεί από τις καταβολές της από την έναρξη της ρύθμισης μέχρι την έκδοση της παρούσας απόφασης, εντός χρονικού διαστήματος 60 μηνών από την έκδοση της παρούσας απόφασης. Όπως εξάλλου η ίδια η αιτούσα ισχυρίζεται, η καταβολή από αυτή του υπολειπόμενου ποσού εντός χρονικού διαστήματος 60 μηνών είναι εφικτή και βρίσκεται εντός των ορίων της μέγιστης ικανότητας της για αποπληρωμή. Περαιτέρω, από την έναρξη των καταβολών της αιτούσας για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της (Φεβρουάριος 2019) μέχρι και τον μήνα δημοσίευσης της παρούσας απόφασης (Ιανουάριος 2019) έχει παρέλθει χρονικό διάστημα 84 μηνών, κατά το οποίο η αιτούσα

πρέπει να έχει προβεί σε 84 μηνιαίες καταβολές ποσού (κατά κεφάλαιο) 95,08 ευρώ έκαστη, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην υπ' αριθμ. 270/2018 απόφαση, ήτοι συνολικού ποσού (κατά κεφάλαιο) 7.986,72 ευρώ. Το υπολειπόμενο δε ποσό εκ του συνολικού ποσού των 22.818,24 ευρώ, το οποίο επιβλήθηκε με την ανωτέρω απόφαση, και συγκεκριμένα το ποσό των (22.818,24 – 7.986,72) 14.831,52 ευρώ θα καταβληθεί εντός χρονικού διαστήματος 60 μηνών από την έκδοση της παρούσας απόφασης, αντιστοιχεί δε τούτο σε 60 μηνιαίες καταβολές ύψους (κατά κεφάλαιο) 247,20 ευρώ έκαστη. Στο πλαίσιο, λοιπόν, της αιτούμενης μεταρρύθμισης, ο συνολικός χρόνος της ρύθμισης για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της αιτούσας ανέρχεται σε (84 + 60) 144 μήνες, αρχής γενομένης από τον Φεβρουάριο του 2019. Υπό τα δεδομένα αυτά, το παρόν Δικαστήριο πρέπει να μεταρρυθμίσει την υπ' αριθμ. 270/2018 απόφαση του Ειρηνοδικείου Περιστερίου ως προς τη χρονική διάρκεια της ρύθμισης του άρθρου 9 παρ. 2 του ν. 3869/2010, την οποία ορίζει σε 144 μήνες, και ειδικότερα ορίζει την αποπληρωμή του ποσού των 22.818,24 ευρώ, που επιβλήθηκε από την ανωτέρω απόφαση, εντός χρονικού διαστήματος 144 μηνών, αρχής γενομένης από τον Φεβρουάριο του 2019, με 84 μηνιαίες καταβολές ύψους (κατά κεφάλαιο) 95,08 ευρώ έκαστη κατά το χρονικό διάστημα από τον Φεβρουάριο του 2019 μέχρι και τον Ιανουάριο του 2026 (κατά τα οριζόμενα από την ανωτέρω απόφαση) και 60 μηνιαίες καταβολές ύψους (κατά κεφάλαιο) 247,20 ευρώ έκαστη κατά το χρονικό διάστημα από τον Φεβρουάριο του 2026 μέχρι και τον Ιανουάριο του 2031, διατηρουμένων των λοιπών όρων της ρύθμισης (ως προς το επιτόκιο αποπληρωμής). Σημειώνεται εδώ ότι οι καταβολές στις οποίες έχει προβεί η αιτούσα από τον Φεβρουάριο του 2019 μέχρι την έκδοση της παρούσας απόφασης, εξυπηρετώντας την επιβληθείσα με την υπ' αριθμ. 270/2018 απόφαση ρύθμιση του άρθρου 9 παρ. 2, δεν αποτελούν λόγο να μεταβληθεί με την παρούσα απόφαση το οφειλόμενο ποσό της ρύθμισης αυτής, ως προς το ύψος του οποίου δεν μεταρρυθμίζεται η ανωτέρω απόφαση. Ούτε μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο της παρούσας δίκης η διαπίστωση των καταβολών που έχουν γίνει από την αιτούσα στο πλαίσιο της εν λόγω ρύθμισης. Εξάλλου, η αιτούσα δεν επικαλείται την καταβολή ποσού επιπλέον αυτού που προέβλεπε ως μηνιαία δόση η υπ' αριθμ. [redacted] απόφαση (βλ. ότι στην αίτηση και στις προτάσεις της η αιτούσα κάνει λόγο για καταβολή δόσεων ύψους – κατά κεφάλαιο – 95,08 ευρώ), ώστε το επιπλέον αυτό ποσό να συνυπολογισθεί και αφαιρεθεί από τις υπολειπόμενες 60 μηνιαίες δόσεις, καταβλητέες από τον Φεβρουάριο του 2026 και εξής. Το συνολικό ποσό που πρέπει να καταβληθεί για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της αιτούσας είναι αυτό που ορίσθηκε από την υπ' αριθμ. [redacted] απόφαση του Ειρηνοδικείου Περιστερίου, ήτοι το ποσό των

22.818,24 ευρώ (το οποίο αντιστοιχεί στο 80% της τότε αντικειμενικής αξίας του ακινήτου), με την παρούσα δε απόφαση μεταρρυθμίζεται το χρονικό διάστημα αποπληρωμής του ποσού αυτού με τη σύντμησή του, κατά τα αιτούμενα από την αιτούσα, και συνακόλουθα την αύξηση του ύψους των μηνιαίων δόσεων κατά το υπολειπόμενο χρονικό διάστημα της ρύθμισης από την έκδοση της παρούσας απόφασης και εξής. Το αν η αιτούσα έχει προβεί μέχρι τώρα προσηκόντως στις ορισθείσες από την υπ' αριθμ. 270/2018 απόφαση καταβολές του άρθρου 9 παρ. 2 του ν. 3869/2010 δεν αποτελεί αντικείμενο της παρούσας δίκης.

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, πρέπει η υπό κρίση αίτηση να γίνει εν μέρει δεκτή ως ουσία βάσιμη και να πιστοποιηθεί η απαλλαγή της από το υπόλοιπό των οφειλών της προς τις καθ' ων, με την επιφύλαξη της ρύθμισης του άρθρου 9 παρ. 2 του ν. 3869/2010, και να μεταρρυθμιστεί η υπ' αριθμ. [redacted] απόφαση του Ειρηνοδικείου Περιστερίου, κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στο διατακτικό της παρούσας. Δικαστικά έξοδα δεν επιδικάζονται, σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 6 του ν. 3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην των καθ' ων η αίτηση.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την υπό κρίση αίτηση.

ΠΙΣΤΟΠΟΙΕΙ την απαλλαγή της αιτούσας από κάθε τυχόν υφιστάμενο υπόλοιπο των οφειλών της έναντι των καθ' ων η αίτηση, όπως αυτές οι οφειλές περιγράφονται στο σκεπτικό της εκδοθείσας κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας υπ' αριθμ. [redacted] απόφασης του Ειρηνοδικείου Περιστερίου, με την επιφύλαξη της ρύθμισης του άρθρου 9 παρ. 2 του ν. 3869/2010.

ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΖΕΙ την υπ' αριθμ. [redacted] απόφαση του Ειρηνοδικείου Περιστερίου (διαδικασία εκούσιας δικαιοδοσίας), ως προς τη χρονική διάρκεια της ρύθμισης του άρθρου 9 παρ. 2 του ν. 3869/2010 για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της αιτούσας, την οποία ορίζει σε 144 μήνες, αρχής γενομένης από τον Φεβρουάριο του 2019, και ειδικότερα ορίζει την αποπληρωμή του ποσού των 22.818,24 ευρώ, που επιβλήθηκε από τη μεταρρυθμιζόμενη ανωτέρω απόφαση, εντός χρονικού διαστήματος 144 μηνών, αρχής γενομένης από τον Φεβρουάριο του 2019, με 84 μηνιαίες καταβολές ύψους 95,08 ευρώ έκαστη κατά το χρονικό διάστημα από τον Φεβρουάριο του 2019 μέχρι και τον Ιανουάριο του 2026 και 60 μηνιαίες καταβολές ύψους 247,20 ευρώ έκαστη κατά το χρονικό διάστημα από τον Φεβρουάριο του 2026 μέχρι και τον Ιανουάριο του 2031, εντόκως, χωρίς

ανατοκισμό, με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο που θα ισχύει κατά τον χρόνο αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στο Περιστέρι, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, την 12 -1-2026, χωρίς την παρουσία των διαδίκων.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΦΟΥΡΟΥ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΜΑΡΙΝΑ ΤΣΟΥΜΑΝΗ

Η Γραμματέας

15/1/2026

ΝΤΟΒΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ